

« مفاهیم قرآن از زبان قرآن: »

جلسه چهارم – دور دهم – ۱۶ آبان ۱۴۰۰

در محضر سورۂ احزاب:

در سوره «**أحزاب**»،

«**٦ تکلیف**» برای بانوان بیان شده،

که «**مأموریت مهم**» آنان را

اثبات می کند:

وَقَرْنِ فِي بُيُوتِكُنَّ

....(أحزاب/۳۳)

و (شما بانوان منتسب به نبوت)

باید « پایگاهی » به نام « بیت » داشته باشید ...

آیا « کار بیرون » برای بانوان ممنوع است؟

قطعاً « کار بیرون » برای بانوان، « ممنوع » **نیست**،

و ممکن است « **جامعه** » به حضور بانوان،

در عرصه‌های مختلف، « **نیازمند** » باشد،

اما « **مأموریت اصلی** » بانوان کار دیگری است،

و بانوان « **نیاز ذاتی** » به « **دیده شدن** » ندارند.

پرسش ۱:

چرا بانوان باید «یت» داشته باشند؟

زیرا خداوندِ علیمِ حکیم،

از صاحبانِ « **رَحِم** انسان ساز »،

انتظار دارد که

« **پیت** انسان پرور » هم داشته باشند.

« یت » کجاست؟

« **پیت** »،

محلّ: آموزش، سخنرانی، نصیحت کردن، غر زدن، عیبجوئی،

ایرادگیری، انتقاد، فتوا دادن، کلاس اخلاق، ... « **نیست** »،

بلکه « **پیت** » جائی است که اُهالی آن،

در لحظاتِ « **شب** » آن شارژِ « **معنوی** » می‌شوند.

بانوانی که به هر دلیل،

«**بیتی**» سرشار از: شادابی و جذابیت و معنویت،

و نشاط و «آرامش» و محبت... «**ندارند**»،

آیا «**إجازة**» دارند:

رفتارِ «**بیرون**» همسرانشان را «**نقد**» کنند؟

وَلَا تَبْرَحْنَ

تَبْرَحِ الْبَاهِلِيَّةِ الْأُولَى ... (أحزاب/ ۳۳)

(آن‌ها مثل « مراقبت‌های » دورانِ « بارداریِ » خود،)

باید شدیداً مراقبِ « جذائیت‌های » خود باشند.

۲- و أَقِمِ الصَّلَاةَ

.... (أحزاب/۳۳)

با « توجّه » به « خدا » و « ترکِ خودخواهی »،
باید بتوانند « **سکاندار** خانواده در **راه حق** » باشند.

۴- و آتین الزکاه

.... (أحزاب/۳۳)

بانوان باید « زکات » را دائماً بپردازند ...

پرسش ۲:

اینکه همه چیز « زکات » دارد یعنی چه؟

« مخلوق »،

محلّ تجمّع « تفضّلات الهی » است،

با « جاری » شدن آن فضائل در دیگران،

آن مخلوق، لایقِ « رزقِ بیشتر » می‌شود.

لذا أميرالمؤمنين صلوات الله عليه می فرماید:

فَرَضَ اللَّهُ الْإِيْمَانَ تَطْهِيراً مِنْ **الشُّرْكِ**

وَالصَّلَاةَ تَنْزِيْهَاً عَنِ **الْكِبْرِ**

وَالزَّكَاةَ تَنْسِيّاً **لِلرِّزْقِ** ... (قصار: ۲۵۲)

خداوند ایمان را جهت پاک شدن از شرک و نماز را برای « ترک خودپرستی »،
و « زکات را برای افزایش روزی » ... واجب نمود ...

پرسش ۳:

« زکات » دادن بانوان چیست؟

بانوان باید « **ظرفیت‌های عاطفی** و **جذاب** » خود را
(مثل: مهربانی، نوازشگری، آراستگی، پاکیزگی، چهره‌ خندان داشتن،
شیرین زبان و دلربا بودن و تجلیل و تشویق نکات مثبت افراد خانواده)
برای ایجادِ « **آرامش** » و « **انگیزه** زندگی مفید »،
در « **همسر** » (و خانواده) خودشان، « **جاری** » کنند،
تا « **اراده** و **ایمان** و **تعهد** » آنها « **تقویت** » شود.

تا بتوانند با:

هنرِ « هدایتِ نامحسوس و تشویقِ آمیز » خود،

« اراده و معرفت و انگیزهٔ **زکات دادن** » را

در « همسر و اهلِ خانوادهٔ » خود، « تقویت »،

و آنها را هم « **مشتاقِ وارستگی** » کنند.

یعنی: همانطور که تمامِ «**بانوان**»،

با «**جاری**» کردنِ «**شیرهٔ جان**» خود در فرزند،

از او «**انسان**» می‌سازند،

باید با «**جاری**» کردنِ «توانائی‌های **جذاب**» خود،

اسبابِ «**وارستگی**» همسر (و فرزندان) را هم مهیا کنند.

پرسش ۴:

چرا « نماز و زکات » تفکیک ناپذیرند؟

زیرا « **نماز** »، انسان را به « **خالق** » مرتبط می‌کند،

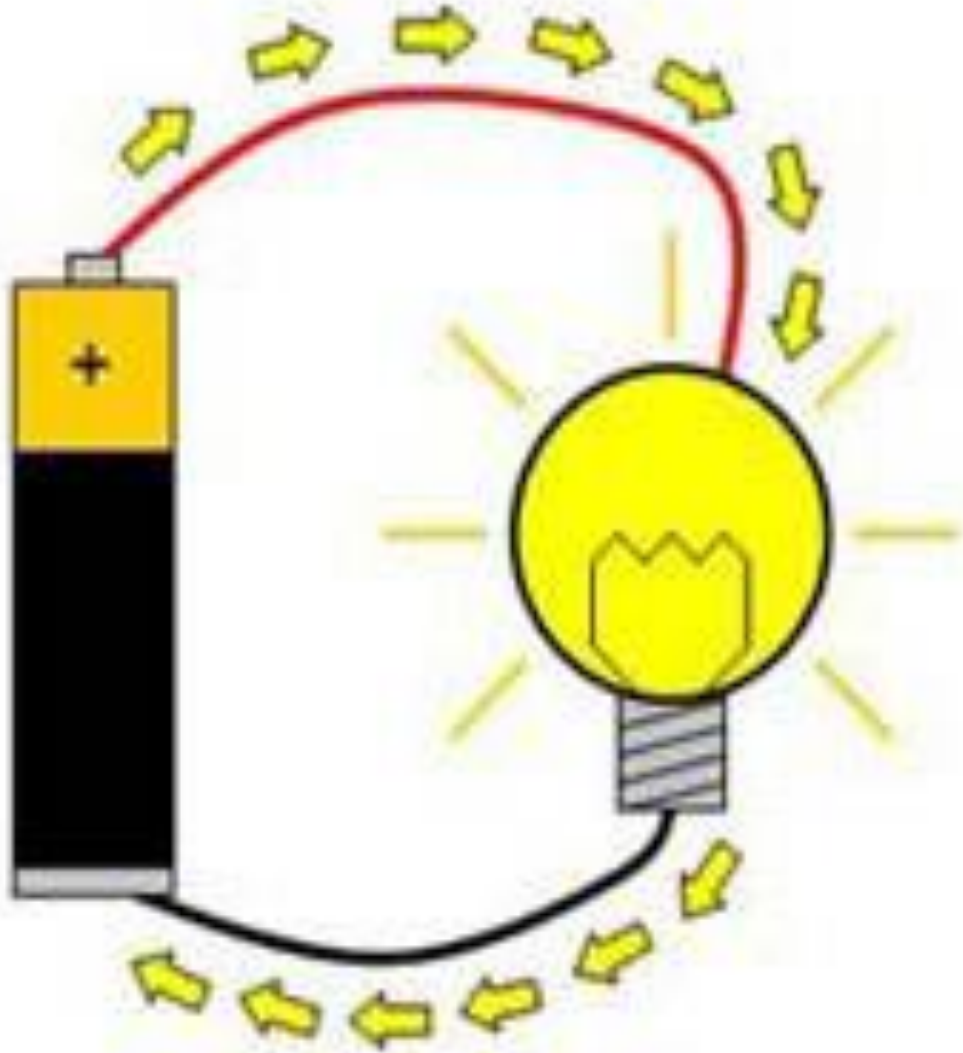
و « **زکات** »،

باید « روابط اجتماعی » او را با « **خلق**، تنظیم » کند،

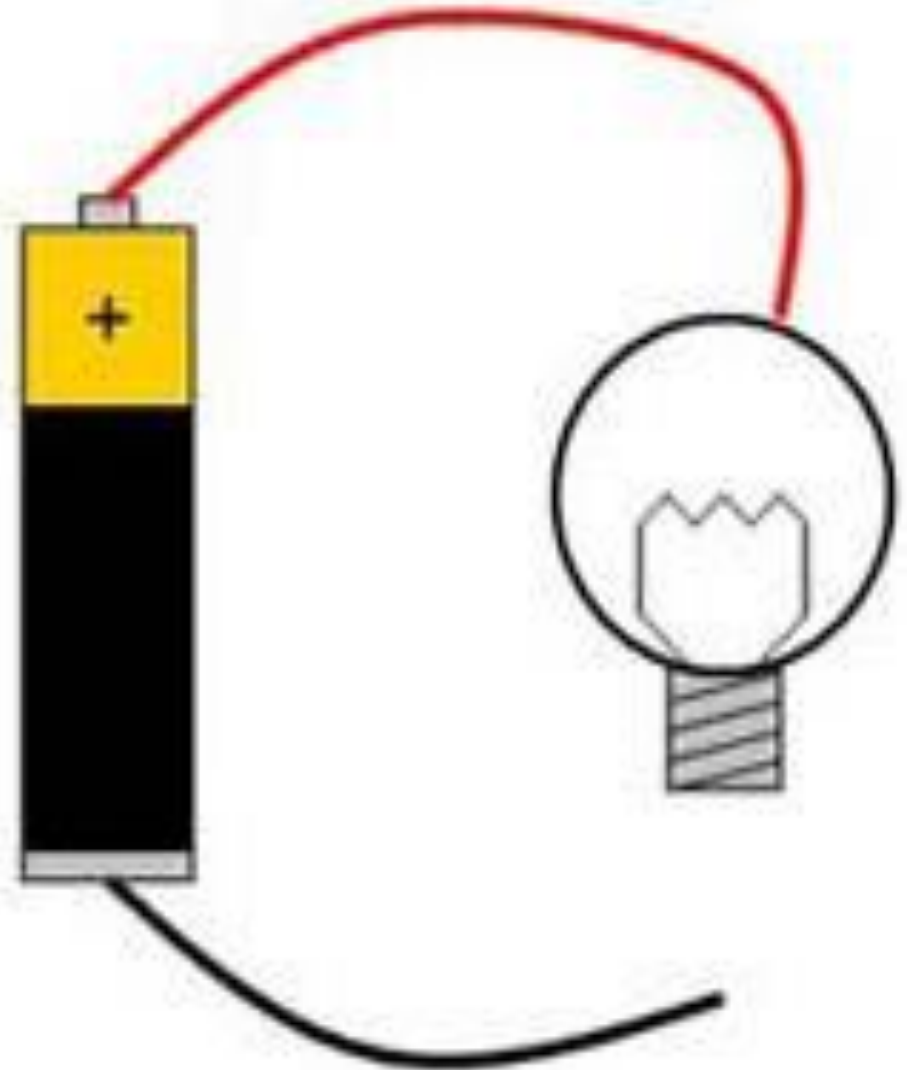
تا او با این « **وساطت** »،

« **خودش** » روشن شود و به « **خیر** » برسد: ³⁰

با « زکات »

بی « زکات »

لذا « قرآن » هم « ۲۷ » بار

« إقامهٔ نماز » و « پرداختِ زکات »،

(و « یک » بار « متقین » و « زکات »)

(و « یک » بار « نماز » و « تزکیه »)

را « همراه » با هم بیان نموده است:

بقره : ٤٣ ... وَ أَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَ آتُوا الزَّكَاةَ ...
بقره : ٨٣ ... وَ أَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَ آتُوا الزَّكَاةَ ...
بقره : ١١٠ ... وَ أَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَ آتُوا الزَّكَاةَ ...
بقره : ١٧٧ ... وَ أَقَامَ الصَّلَاةَ وَ آتَى الزَّكَاةَ ...
بقره : ٢٧٧ ... وَ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَ آتُوا الزَّكَاةَ ...
نساء : ٧٧ ... وَ أَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَ آتُوا الزَّكَاةَ ...
نساء : ١٦٢ ... وَ الْمُقِيمِينَ الصَّلَاةَ وَ الْمُؤْتُونَ الزَّكَاةَ ...
مائدة : ١٢ ... أَقِمْتُمُ الصَّلَاةَ وَ آتَيْتُمُ الزَّكَاةَ ...
مائدة : ٥٥ ... يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَ يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ ...
أعراف : ١٥٦ ... لِلَّذِينَ **يَتَّقُونَ** وَ يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ ...
توبه : ٥ ... وَ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَ آتُوا الزَّكَاةَ ...
توبه : ١١ ... وَ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَ آتُوا الزَّكَاةَ ...
توبه : ١٨ ... وَ أَقَامَ الصَّلَاةَ وَ آتَى الزَّكَاةَ ...
توبه : ٧١ ... وَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَ يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ ...

مريم : ٣١ ... بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ ...
مريم : ٥٥ ... بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ ...
أنبياء : ٧٣ ... وَإِقَامَ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءَ الزَّكَاةِ ...
حج : ٤١ ... أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ ...
حج : ٧٨ ... فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ ...
نور : ٣٧ ... وَإِقَامِ الصَّلَاةَ وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ ...
نور : ٥٦ ... وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ ...
نمل : ٣ ... يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ ...
لقمان : ٤ ... يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ ...
أحزاب : ٣٣ ... وَأَقِمْنَ الصَّلَاةَ وَآتِينَ الزَّكَاةَ ...
فاطر : ١٨ ... وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَ مِنْ **تَزَكَّى** ...
مجادلة : ١٣ ... فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ ...
مزمّل : ٢٠ ... وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ ...
بينه : ٥ ... وَ يُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَ يُؤْتُوا الزَّكَاةَ ...

تکلیف چہارم:

۳- وَأَقِمْنَ الصَّلَاةَ

۴- وَآتَيْنَ الزَّكَاةَ

۵- وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ

(ای بانوان مؤمن) «خدا و رسول» او را اطاعت کنید...

بانوانِ مؤمن،

(که مأموریتشان، « آسمانی کردن نگاه و قلبِ مردان » و تقویت « شوقِ بندگی » آنهاست،)

با « **توجه** موخّدانه » و « هنرِ **جریان** ساز »،

و با « **إجازة** گرفتندهای » زیبای خود،

باید « **اطاعت** » از « کارگزاران الهی » را

« بطور نامحسوس³⁷ » به همسر و فرزندانِشان، بیاموزند.

پس با این « پنج تکلیف »:

بأنوان مؤمن، « ابتدا » باید:

به « **مقام وساطت** » برسند،

و « رابط » عرش الهی و فرش زمینی شوند،

تا بتوانند « **شارژر** » باشند،

و افرادِ خانواده خودشان را

مشتاق و لایقِ « **بندگی** » کنند

و آنها را

به بالاترین مراتب و درجاتِ « **إِطاعت** » برسانند.

پرسش ۵:

بین « اطاعت و بندگی »،

کدام « مقدّم » است؟

« **بندگی** » مقدم بر « **اطاعت** » است:

وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ:

اعْبُدُوا اللَّهَ ... (نحل/۳۶)

بدون « قبول بندگی » نوبت به « اطاعت » نمی‌رسد:

أَنِ **اعْبُدُوا اللَّهَ** وَاتَّقُوهُ وَ**أَطِيعُوا** (نوح/۳)

پس « نماز و زکات »،

نشانه « بندگی »،

و « زمینه‌ساز **إِطاعت** » اند.

پرسش ۶:

پس چرا «اطاعت»
بعد از نماز و زکات است؟

هر « خودرو » و « هواپیمائی »،

« هزاران قطعه » دارد،

که در « مرحلهٔ اول » باید آن قطعات،

با هم « منسجم » و « یکپارچه » شوند:

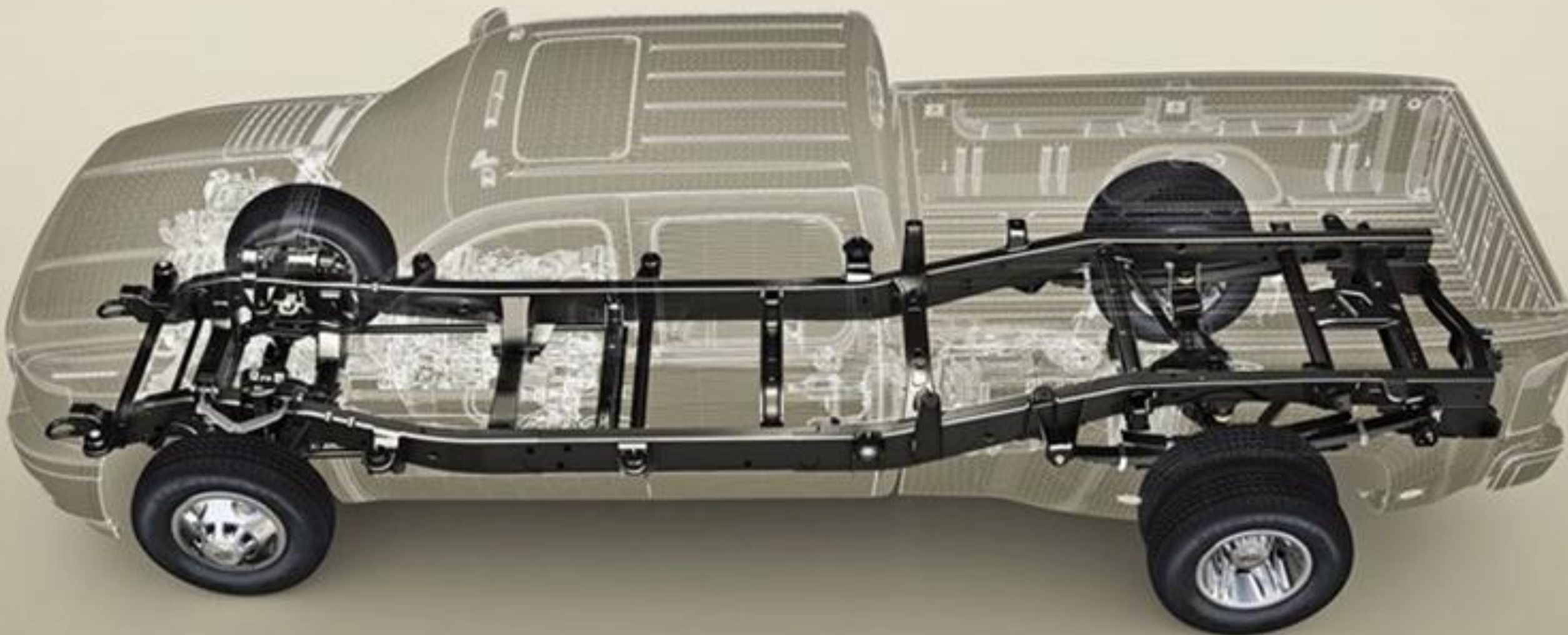

و بعد از مونتاز و « انسجامِ درونی »،

آنها « چرخ و فرمان » لازم دارند،

تا بتوان آنها را به « حرکت » درآورد،

و « مطیعِ » دستورِ راننده خود باشند.

انسان هم ابتدا باید با « **نماز** »،

« رابطه درونی » خود را با « **خالق** »،

و با « **زکات** »، « رابطه اجتماعی خود را با **خلق** »،

« تنظیم » کند و « **عبادت** » شود،

تا بتواند « **أمر معبود** » خود را « **اطاعت** » کند.

« **إبليس** » چون (با آنهمه ...) « **عبد** » نشد و « **کافر** » ماند،

أمرِ خدا را « **اطاعت** » نکرد و « **حجّت خدا** » را نپذیرفت،

لذا « محروم و ملعون » و « **رجیم** » شد:

... فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ (٧٢) فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ (٧٣)

إِلَّا **إِبْلِسَ اسْتَكْبَرَ** وَكَانَ مِنَ **الْكَافِرِينَ** (ص/٧٤)

در « جمل، صفین، نهروان، مسکن و عاشوراء » هم
با اینکه « تمام افراد حاضر در آنها » ظاهراً
أهل: « نماز، روزه، نماز شب و جهاد » بودند،
اما « بیشتر آنها » چون « **متعبّد** » نشده بودند،
لذا « **اطاعت** » از « **حجّت الهی** » را نپذیرفتند،
و از هر رحمتی محروم و ملعون و « **جهنمی** » شدند.

بانوان مؤمن هم باید با « نماز » و « زکات »،

« **عبد** » و « **مطیع** » امر الهی شوند،

تا بتوانند با « اجازه گرفتنهای » زیبای خود،

« **اطاعت** » از « کارگزاران الهی » را

« بطور نامحسوس » به اهل بیت خود، پیاموزند.

پرستی ۷:

بہترین » رزق «؟

اللَّهُمَّ ؛ ارْزُقْنَا تَوْفِيقَ الطَّاعَةِ

وَبُعْدَ الْمَغْصِيَةِ

وَصِدْقَ النَّيِّ وَ عِرْفَانَ الْحُرْمَةِ
وَسَدِّدْ أَلْسِنَتَنَا بِالصَّوَابِ وَ الْحِكْمَةِ
وَ طَهِّرْ بُطُونَنَا مِنَ الْحَرَامِ وَ الشُّبْهَةِ
وَ اكْفُفْ أَيْدِينَا عَنِ الظُّلْمِ وَ السَّرْقَةِ
وَ اسْدُدْ أَسْمَاعَنَا عَنِ اللَّغْوِ وَ الْغِيْبَةِ

پرستی ۸:

مہترین ثمرہ «ظہور»؟

وَقَائِدًا وَفَاخِصًا وَدَلِيلًا وَعَيْنًا

حَتَّى تُسَيِّرَكَ أَرْضُكَ طَوْعًا

وَمُتَّعَهُ فِيهَا طَوِيلًا

پریشانی ۹:

«إطاعت» از کی؟

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا؛

اول: أَطِيعُوا اللَّهَ

دوم: وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ

سوم: وَأُولَى الْأَمْرِ مِنْكُمْ (نساء/ ۵۹)

ای اهل ایمان خدا را اطاعت کنید و رسول و اولیاء امرتان را اطاعت کنید

نکته مهم:

« إِطَاعَتِ از خدا » و « إِطَاعَتِ از رسول »،

« قَابِلِ تَفْكِیْکِ » نیستند:

مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ (نساء/ ۸۰)

فقط آنکه از رسول ما اطاعت کند، خدا را اطاعت کرده

«إطاعت» «چهارم»:

وَاللَّاتِي تَخَافُونَ نُشُوزَهُنَّ

ترجمه: زنانی که از سرپیشتی آنها می‌ترسید

فَعِظُوهُنَّ وَاهْجُرُوهُنَّ فِي الْمَضَاجِعِ وَاضْرِبُوهُنَّ

فَإِنْ أَطَعْنَكُمْ فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِنَّ سَبِيلًا

إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيًّا كَبِيرًا (نساء/۳۴)

و زنانی را که نگرانِ نافرمانی آنها را موعظه کنید و در خوابگاه از آنها دوری کنید و آنها را ترک کنید
پس اگر شما را اطاعت کردند علیه آنها سلطه‌گری نکنید که خدا والای بزرگ است.

اطاعتِ « مشروط » :« :

وَ وَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا

وَإِنْ جَاهِدَاكَ لِتُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ

فَلَا تُطِعْهُمَا إِلَىٰ مَرْجِعِكُمْ فَأُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ (عنكبوت/٨)

وَإِنْ جَاهِدَاكَ عَلَىٰ أَنْ تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ

فَلَا تُطِعْهُمَا وَصَاحِبُهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا وَاتَّبِعْ سَبِيلَ مَنْ أَنَابَ إِلَىٰ

ثُمَّ إِلَىٰ مَرْجِعِكُمْ فَأُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ (لقمان/١٥)

اطاعات‌های

«غیر مجاز»؟

فَلَا تُطِيعِ الْكَافِرِينَ ... (فرقان/ ٥٢)

وَلَا تُطِيعُوا أَمْرَ الْمُسْرِفِينَ (شعراء/ ١٥١)

وَلَا تُطِيعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ ... (أحزاب/ ٤٨)

فَلَا تُطِيعِ الْمُكَذِّبِينَ (قلم/ ٨)

وَلَا تُطِيعُ كُلَّ حَلَّافٍ مَهِينٍ (قلم/ ١٠)

پرسش ۱۰:

» مورد: ۴۵۵ «:

» اطاعت « یعنی چه؟

رفتاری بر مبنای:

۱- **رغبت**، ۲- **خضوع**، ۳- **حُکم** است،

که به « **معصوم** » بودن یا نبودنِ افراد،

هیچ ربطی ندارد.

در واقع،

« قبولِ ولایتِ شوهر »،

« جلوه‌ی إطاعت از خدا و رسول » است:

پریشی ۱۱:

آیا

«اجازه گرفتن زن از شوهر»

عامل تحقیر و سرافکندگی زن نیست؟

پاسخ: قطعاً خیر، زیرا:

۱- مهمترین امتیاز تمام ملائکه و انبیاء و اولیاء الهی،

و نشانه « **بندگی** »، « **اجازه** گرفتن » در کارهاست:

تَنْزِلُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِّنْ كُلِّ أَمْرٍ (قدر/۵)

وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِآيَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ (غافر/۷۸)

وَدَاعِيًا إِلَى اللَّهِ بِإِذْنِهِ وَسِرَاجًا مُنِيرًا (احزاب/۴۶)

... لِتُخْرِجَ النَّاسَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِ رَبِّهِمْ ... (ابراهيم/۱)

۲- «اجازه گرفتن»، بهترین شیوه برای:

«آموزش و لایت‌پذیری» به «افراد خانواده»،

و انجام «مأموریت الهی» بانوان مؤمن است:

یا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا؛ **لِيسْتَأْذِنَكُمْ** الَّذِينَ مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ

وَالَّذِينَ لَمْ يَبْلُغُوا الْحُلُمَ **مِنْكُمْ** (؟؟) ثَلَاثَ مَرَّاتٍ... (نور/۵۸)

به عبارت دیگر، در خانواده‌ی مهدوی،

با اینکه مرد «**رئیس**» و «**مسئول**» است،

اما زن، «**معاونی**» است که

بدون مسئولیت، «**ریاست**» می‌کند،

و بیشترین «**نقش**» را در «**هدایتِ خانواده**» دارد.

رسول اعظم صلی اللہ علیہ و آلہ

از أمیر المؤمنین صلوات اللہ علیہ پرسیدند:

فاطمہ ام را چگونه یافتی؟

آن حضرت فرمودند:

نِعْمَ الْعُونُ

فِي طَاعَةِ اللَّهِ

پس تمام زنان فاطمی می‌توانند

با « هدایتِ نامحسوسِ » خود

« نِعْمَ الْعَوْنُ فِي طَاعَةِ اللَّهِ » باشند.

خدایا؛

« **نگاه** » بانوانِ مؤمن را « **آسمانی** » کن

تا بتوانند نگاهِ « **مردان** » را هم آسمانی

و افرادِ « **خانواده** » را « **متعهد** » بیروند

و زمینه ظهور آخرین حجّت را فراهم آورند.

اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلَى رَسُولِكَ مُحَمَّدٍ

